

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0272 van 28 april 2015
in de zaak 1314/0111/A/5/0093

In zake: mevrouw **Marianne SOENS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH
kantoor houdende te 9308 Aalst, Steenweg Op Dendermonde 149
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 25 oktober 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 19 september 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Assenede van 30 april 2013 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het plaatsen van een middelgrote windmolen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9960 Assenede, Hooghofstraat 3 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummer 1547d, 1553k, 1553l, 1553m, 1553n, 1553p, 1553r, 1553s, 1555b.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 10 maart 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Carole M. BILLIET heeft verslag uitgebracht.

De procespartijen zijn schriftelijk verschenen.

De debatten werden gesloten en de zaak is voor uitspraak in beraad genomen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

1.

Op 27 december 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Assenede een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*de bouw van een middelgrote windmolen*”.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

2.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 24 januari 2013 tot en met 22 februari 2013, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, afdeling Oost-Vlaanderen brengt op 12 februari 2013 een gunstig advies uit dat luidt als volgt:

“... ”

Het betreft hier een landbouwzetel die een onderdeel vormt van een bebouwingskern met gelijkaardige bedrijfszetels.

De aanvrager is uitbater van een volwaardig landbouwbedrijf met gesloten varkenshouderij en akkerbouw als voornaamste bedrijfsspeculaties. Op dit bedrijf maakt men ook zijn eigen voeder aan door zelf te malen en mengen en tevens is er veel ventilatie in de aardappelbewaarlods.

De hiervoor omschreven installaties zorgen voor een groot electriciteitsverbruik op dit bedrijf. Teneinde zijn eigen elektriciteit te kunnen opwekken wenst de aanvrager nu een windmolen te bouwen. De voorgestelde molen wordt opgericht binnen het gevormde bedrijfsterrein en in aansluiting met de bestaande bedrijfsgebouwenconfiguratie.

Deze constructie kan enkel bijdragen tot een ruimere rendabiliteit op dit bedrijf.

... ”

Onroerend Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen brengt op 22 februari 2013 een ongunstig advies uit dat luidt als volgt:

“ ...

Volgens de landschapsatlas (MVG Afd. Monumenten en Landschappen, 2001, raadpleegbaar via <http://geo-vlaanderen.agiv.be/geo-vlaanderen/landschapsatlas/>) ligt het bedrijf op zo'n 100m van de relictzone “Meetjesland van sint-Laureins-Kaprijke” en op zo'n 800m van de ankerplaats “Krekengebied sint-Jan-in-Eremo - Watervliet - Assenede”; beide gebieden zijn landschappelijk waardevol.

Gezien de hoogte van de windmolen (tiphoogte ongeveer 37à 38m) zal hij sowieso ver boven de bedrijfsgebouwen uitsteken en zal hij ook hoger zijn dan de bomen in het gebied. Door de openheid van het landschap zal hij in de ruime omgeving zichtbaar zijn, zeker vanuit de vermelde relictzone en hoogst waarschijnlijk ook vanuit de ankerplaats. Ten opzichte van de grote windmolens (masthoogte 50m en meer) draaien middelgrote windmolens sneller en daarom vallen ze meer op in het landschapsbeeld. We vinden dat de aanblik van een dergelijke windmolen niet past in het landelijke karakter van de omgeving, en de landschappelijke waarde van het gebied negatief beïnvloedt.

Verder vrezen we dat vragen of voorwaarden voor landschappelijke integratie van het landbouwbedrijf door middel van aanplant van bomen en struiken, zullen conflicteren met de windvang van de molen. Historische kaarten van het gebied geven ook aan dat er vroeger veel meer bomenrijen en houtkanten aanwezig waren rond landbouwpercelen. De inplanting van de molen kan dergelijk landschapsherstel bemoeilijken of zelfs helemaal uitsluiten omwille van windvang.

Hoewel er geen erfgoed in het gedrang komt door deze aanvraag, adviseren we ongunstig gezien voorgaande afweging. We wijzen op het niet-bindend karakter van dit advies. Samen met eventueel andere ingewonnen adviezen en na aftoetsing aan de ruimtelijke ordening, moet voorliggende aanvraag door de vergunningsverlenende overheid beoordeeld worden.

...”

De gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar van de gemeente Assenede brengt op 30 april 2013 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Assenede weigert op 30 april 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Aanvrager wenst op haar landbouwbedrijf een middelgrote windmolen te plaatsen van 35 kW, regelbaar naar 50 kW.

Betrokkene heeft een elektriciteitsverbruik van 66.000 kWh/jaar. Dit verbruik kan mogelijks nog oplopen, afhankelijk van externe factoren.

Met de windmolen wenst aanvrager te besparen op de eigen energie-uitgaven.

De windmolen is van het wiektype. De masthoogte bedraagt ± 31 m met een rotorlengte van ± 6,50 m. De totale tiphoogte komt dus op ± 37,50 m.

De site is gelegen aan het Kreken- en Poldergebied. Binnen het Provinciaal Beleidskader Windturbines (M.B. 25.08.2009), addendum bij het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan, wordt verwezen naar de visie op de macro landschappelijke elementen. Hierin wordt voor het Kreken- en Poldergebied o.a. gesteld dat midden- en grootschalige turbines een grote schaalbreuk met zich meebrengen t.o.v. de bestaande landschapselementen in dit

gebied, met name de dijken, de krek en watergangen. De provincie Oost-Vlaanderen wenst dit waardevolle gebied te behouden als een visueel landschappelijke rustzone. Midden- en grootschalige turbines kunnen aldus niet worden ingeplant in de open ruimte. De aanvraag ligt tevens op zo'n 100 m van de relictzone 'Meetjesland van Sint Laureins-Kaprijke' en op ± 800 m van de ankerplaats 'Krekengebied Sint Jan-in-Eremo-Watervliet-Assenede'. Beide gebieden zijn landschappelijk waardevol.

Gezien de hoogte van de molen zal deze sowieso ver boven de bedrijfsgebouwen uitsteken en ook hoger zijn dan de bomen in het gebied.

Door de openheid van het landschap zal de turbine in de ruime omgeving zichtbaar zijn, zeker vanuit de relictzone en waarschijnlijk ook vanuit de ankerplaats. Een dergelijke aanblik vanuit voormelde waardevolle gebieden past niet in het landelijke karakter van de omgeving en beïnvloedt de landschappelijke waarde van het gebied negatief.

Temeer daar middelgrote windmolens sneller draaien dan grote windmolens en daarom nog meer opvallen in het landschapsbeeld.

Het dossier omvat geen localisatienota. Wat betreft de verdere beoordelingscriteria met betrekking tot hinder, wordt enkel gesteld dat er binnen de richtnormen wordt gebleven, echter zonder cijfermateriaal of enig andere technische gegevens. Een gefundeerde afweging van de normen met betrekking tot hinder is dus in deze aanvraag niet mogelijk.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 30/04/2013 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen weigert de stedenbouwkundige vergunning gezien de aanvraag om voormelde redenen niet landschappelijk integreerbaar is in deze omgeving en in strijd met de goede ruimtelijke aanleg van de plaats.

...

3.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 20 juni 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 20 augustus 2013 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 3 september 2013 beslist de verwerende partij op 19 september 2013 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

1.4. Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

De bouwplaats is gelegen in de noordwestelijke hoek van Assenede, ten noorden van het centrum van de deelgemeente Bassevelde. Het eigendom bevindt zich binnen een uitgestrekt agrarisch gebied en is gelegen langs de Hooghofstraat, waarlangs meerdere landbouwbedrijven gevestigd zijn.

Ter hoogte van de bouwplaats bevindt zich een cluster van zonevreemde woningen.

Onderhavige aanvraag heeft betrekking op een landbouwbedrijf, bestaande uit een verscheidene bedrijfsgebouwen geclusterd rondom een bedrijfswoning.

Voorliggende aanvraag beoogt de plaatsing van een middelgrote windmolen bij het bedrijf, om de eigen electriciteitsbehoefte te kunnen opvangen.

De windmolen zal worden ingeplant achteraan rechts ter hoogte van de loods waar aardappelen en maïs opgeslagen wordt én de machineloods.

De fundering voor de molen beslaat een oppervlakte van 5 m op 5 m tot op een diepte

van 1,60 m. De molen zelf is 31 m hoog (tot midden rotor), de wieken hebben een lengte van 6,39 m.

...

1.7. Argumentatie appellant, hier de aanvrager

Vooreerst stelt appellant dat de windmolen, gelet op het feit dat deze enkel in de eigen stroombehoefte zal voorzien, dient beschouwd te worden als een ondergeschikte aanhorigheid aan de hoofdfunctie van het bedrijf en bijgevolg dient beoordeeld te worden volgens het kader voor kleine windturbines (omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01).

Verder stelt appellant dat het provinciaal beleidskader Windturbines niet rechtstreeks kan toegepast worden in het vergunningenbeleid. Bovendien valt het bedrijf van appellant volgens de kaart opgenomen in het beleidskader buiten de 'uit te sluiten gebieden m.b.t. het landschap'.

Aangezien appellant reeds heeft aangetoond dat de aanvraag dient beoordeeld volgens het kader van de kleine windturbines, geldt het provinciaal beleidskader windmolens eigenlijk niet, en vormt dit bijgevolg geen belemmering tot het verlenen van een vergunning.

Appellant argumenteert dat de inplantingsplaats voor de windmolen niet gelegen is in de vermelde relictzone, noch in de ankerplaats, zodat er niet hoeft voldaan te worden aan de beleidswenselijkheden geformuleerd voor deze zones.

Ter aanvulling van het document met de technische gegevens wordt door appellant bijkomende info verstrekt m.b.t. de geluidsterkte. Appellant toont aan dat de geplande windmolen ruimschoots voldoet aan de richtwaarden waaraan grote windmolens volgens VLAREM II in agrarisch gebied moeten voldoen.

Tenslotte haalt appellant aan dat de gekozen inplanting op ruime afstand van omliggende woningen is gelegen. De dichtsbijgelegen woning bevindt zich op meer dan 3,5 keer de tiphoogte van de windmolen, waardoor hinder naar slagschaduw onbestaande is.

2. Motivering

2.1. De watertoets

Het terrein ligt in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Aangezien de te verhardende oppervlakte beperkt blijft tot 25 m², is het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater niet van toepassing.

Gelet op de aard en omvang van de voorgestelde werken, er is geen noemenswaardige toename van de totale bebouwde/verharde oppervlakte, is enige invloed op het watersysteem of de veiligheid van overige vergunde of vergund geachte constructies niet te verwachten. Er kan in alle redelijkheid geoordeeld worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom van de aanvraag. De aanvraag heeft de watertoets goed doorstaan.

2.2. De MER-toets

De aanvraag betreft het plaatsen van een middelgrote windmolen.

Het gaat hier niet om een project opgenomen in bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn).

Gelet op het geen voorafgaat kan gesteld worden dat geen MER moet worden opgemaakt.

2.3. De juridische aspecten

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven. Appellant is landbouwer en baat een gesloten varkenshouderij met akkerbouw uit. De windmolen dient voor energie-opwekking voor eigen gebruik (jaarlijks verbruik van het bedrijf ca. 66.000 KWh).

In Titel 4, hoofdstuk IV, afdeling 1 van de codex is daarenboven volgende afwijkmogelijkheid opgenomen:

"Art. 4.4.9. §1. Het vergunningverlenende bestuursorgaan mag bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning in een gebied dat sorteert onder de voorschriften van een plan van aanleg, afwijken van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals de tekst ervan is vastgesteld bij het besluit van 11 april 2008.

Het eerste lid laat geen afwijkingen toe op de voorschriften van het plan van aanleg die betrekking hebben op de inrichting en het beheer van het gebied.

§2. Voor de toepassing van §1, eerste lid, geldt dat een bestemmingsvoorschrift van een plan van aanleg alleszins vergelijkbaar is met een categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding, indien deze concordantie vermeld wordt in de tabel, opgenomen in artikel 7.4.13, eerste lid, of in de concordantielijst, bepaald krachtens voornoemd artikel 7.4.13, tweede lid.

De Vlaamse Regering kan overige concordanties vaststellen."

Volgens de bijlage bij het Besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen wordt categorie van gebiedsaanduiding 4. Landbouw omschreven als:

"Het gebied is bestemd voor de beroepslandbouw.

Alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering van landbouwbedrijven zijn toegelaten. Een landbouwbedrijfszetel mag alleen de noodzakelijke bedrijfsgebouwen en de woning van de exploitanten bevatten, alsook verblijfsgelegenheid, verwerkende en dienstverlenende activiteiten voor zover die een integrerend deel van het bedrijf uitmaken.

In het gebied zijn ook aan de landbouw verwante bedrijven toegelaten voor zover hun aanwezigheid in het agrarisch gebied nuttig of nodig is voor het goed functioneren van de landbouwbedrijven in de omgeving en ze gevestigd worden in bestaande landbouwbedrijfszetels. Die bedrijven moeten een directe en uitsluitende relatie hebben

met de aanwezige landbouwbedrijven door afname of toelevering van diensten of producten. Primaire bewerking of opslag van producten kan worden toegelaten. Verwerking van producten is uitgesloten, met uitzondering van mestbehandeling en mestvergisting. Er moet rekening gehouden worden met de schaal en de ruimtelijke impact van deze bedrijven. Daarbij wordt ten minste aandacht besteed aan:

- de relatie met de in de omgeving aanwezige functies;
- de invloed op de omgeving wat het aantal te verwachten gebruikers of bezoekers betreft;
- de invloed op de mobiliteit en de verkeersleefbaarheid;
- de relatie met de in de omgeving van het gebied vastgelegde bestemmingen.

Voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen, zijn de volgende werken, handelingen en wijzigingen eveneens toegelaten:

- het aanbrengen van kleinschalige infrastructuur, gericht op het al dan niet toegankelijk maken van het gebied voor educatief of recreatief medegebruik, waaronder het aanleggen, inrichten of uitrusten van paden voor niet-gemotoriseerd verkeer;
- het herstellen, heraanleggen of verplaatsen van bestaande openbare wegen en nutsleidingen;
- de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijk milieu en de landschapswaarden;
- het aanbrengen van windturbines en windturbineparken, alsook andere installaties voor de productie van (hernieuwbare) energie of energierecuperatie. De mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbatings(mogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten dienen in een lokalisatienota te worden beschreven en geëvalueerd."

Ook in toepassing van voormelde decretale bepaling is de oprichting van deze windturbine vergunbaar, aangezien ze de realisatie van de bestemming niet in het gedrang brengt.

2.4. De goede ruimtelijke ordening

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met de omgeving geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend.

Voorliggend project beoogt de oprichting van een windmolen bij een bestaand en in uitbating zijnd landbouwbedrijf. De windmolen is bedoeld voor de eigen elektriciteitsbehoefte en wordt ingeplant geclusterd bij de bestaande bedrijfsgebouwen langs de oostzijde van de bedrijfssite. De windmolen heeft een ashoogte van 31 m en een rotordiameter van 12,80 m.

Binnen de provincie is uitgebreid studiewerk verricht naar de plaatsen waar het wenselijk is om windturbines in te planten. Dit studiewerk resulteerde in een provinciaal Beleidskader Windturbines, dat als addendum toegevoegd werd aan het Provinciaal Ruimtelijk structuurplan (prs) Oost-Vlaanderen. Op basis van een aantal duidelijke principes en criteria werden de potentiële inplantingslocaties geselecteerd en op kaart gezet. De in dit beleidskader gehanteerde criteria om locaties te selecteren worden bijgetreden.

Onderhavig landbouwgebied bevindt zich niet in een dergelijke potentiële inplantingslocatie.

De in het voormeld beleidskader ontwikkelde visie dat het op deze plek niet wenselijk is om windmolens op te richten wordt vanuit ruimtelijk oogpunt bijgetreden. De aanvraag situeert zich in het Westelijk Open ruimtegebied, in de landschappelijke rustzone tussen de concentratiegebieden van de zone Eeklo-Maldegem en de zone E40. Met het aanduiden van concentratiegebieden voor windturbines wenst de provincie een duidelijke landschappelijke structurering te realiseren. Een wildgroei met als gevolg een chaotisch landschapsbeeld kan niet; de windturbines dienen oriënterende elementen te zijn. Een gevolg van het concentreren van clusters van windturbines in welbepaalde gebieden is de contrastwerking. Doorheen het Oost-Vlaamse landschap worden concentratiezones met een dynamische aanblik afgewisseld met visueel landschappelijke rustzones waar turbines weliswaar nog zichtbaar kunnen zijn aan de horizon, maar niet meer dominant zijn. Het is belangrijk dat binnen deze rustzones op macroschaal geen groot- of middenschalige turbines worden ingeplant. Aangezien de aanvraag zich situeert in een gebied dat in het Addendum Wind wordt aangeduid als een te behouden onaangetast open ruimtegebied, betekent de inplanting van windturbines een onaanvaardbare inbreuk op het open karakter van het landschap. Dit strookt niet met het principe van de goede ruimtelijke ordening.

Hoewel structuurplannen geen basis kunnen vormen voor het beoordelen van aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, bepaalt art. 4.3.1 §2 VCRO uitdrukkelijk dat de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen in rekening kan brengen.

Naast het aspect zoeklocatie dient een beoordeling geformuleerd over de integratie van het project in de omgeving. De specifieke aard en kenmerken van de omgeving hebben immers een bepalende invloed op het al dan niet hinderlijk zijn van dergelijke turbines.

De windturbine dient in samenhang te worden bekeken met de bedrijfssite waarbij ze wordt aangevraagd. Het gaat in voorliggende aanvraag immers om de elektriciteitsvoorziening ten behoeve van het eigen verbruik van één enkele landbouwbedrijf. Vanuit die vaststelling gaat de vergunningverlenende overheid er van uit dat de windturbine een aanhorigheid is bij de basisinrichting op het perceel, dus bij het actieve landbouwbedrijf.

Hierbij dient evenwel opgemerkt dat het, gelet op de afmetingen van de windmolen, geen kleinschalige constructie betreft op schaal van de bestaande bebouwing.

De omgeving is landelijk en open en wordt gekenmerkt door verspreid in het vlakke landschap ingeplante agrarische bedrijven, afgewisseld met enkele landelijke residentiële woningen en gedesaffekteerde hoeves, vaak gegroepeerd tot kleinschalige landelijke clusters. De landschappelijke waarde ter hoogte van onderhavig perceel is relatief beperkt en wordt in hoofdzaak bepaald door de openheid van het gebied en het ontbreken van bebouwing in combinatie met de vlakheid van het gebied. Verder wordt ruimtelijk aangesloten op gebieden met een grote(re) landschappelijke waarde zoals het noordelijk gelegen relictzone 'Meetjesland van Sint-Laureins-Kaprijke' en de ankerplaats 'Krekengebied Sint-Jan-in-Eremo – Watervliet – Assenede'.

Gelet op de beperkte grondoppervlakte van de constructie en de inplanting van de constructie aansluitend op de bestaande bedrijfsgebouwen is er niet direct sprake van aansnijding van open ruimte.

Ook de impact van de constructie op vlak van milieueffect als geluidshinder, slagschaduw, ... en op vlak van aantasting leef/woonkwaliteit zal minimaal zijn gelet op

de solitaire ligging van de bedrijfssite.

Evenwel worden opmerkingen gemaakt betreffende de omvang van de constructie waardoor er sprake is van visuele hinder. De totale hoogte van de constructie zorgt voor een wanverhouding ten overstaan van de bestaande en gangbare bouwhoogtes betreffende agrarische bebouwing. Hierdoor ontstaat een aantasting van de belevingswaarde van dit agrarisch gebied.

De voorliggende aanvraag, die binnen deze omgeving een grote zichtbaarheid heeft, gelet op het landschappelijk karakter ervan, zou de in het provinciaal beleidskader voorziene landschappelijke rustzone ernstig aantasten, wat niet kan aanvaard worden. Een dergelijke aanvraag heeft een te grote precedentswaarde waardoor het beleidskader, dat windmolens een plaats tracht te geven binnen een duurzame ruimtelijke ordening, op losse schroeven zou komen te staan.

*Uit dit alles dient besloten dat de aanvraag de goede ruimtelijke ordening van de omgeving in het gedrang brengt.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

De verzoekende partij roept twee middelen in.

Het eerste middel voert de schending aan "van art. 11.4.1 en 15.4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen" (hierna Inrichtingsbesluit), "art. 4.3.1, §2 VCRO en art. 1.1.4 VCRO, art. 2.1.2. §7 VCRO, evenals art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen" (hierna Motiveringswet) en "het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur"

Het tweede middel werpt de schending op van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO en van de artikelen 2 en 3 Motiveringswet, in samenhang gelezen met het beginsel van de hoorplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij ontwikkelt het eerste middel in drie onderdelen.

In het eerste onderdeel van het middel voert zij aan dat de verwerende partij voortgaat op onjuiste feitelijkheden inzake de nabijheid van ankerplaatsen en relictzones, zodat ze hier niet op

determinerende wijze mocht op steunen bij de beoordeling van de landschappelijke waarde ter hoogte van de percelen van de aanvraag. Er zou met name geen ankerplaats *'Krekengebied Sint Jan-in-Eremo-Watervliet-Assenede'* liggen op een afstand van +/- 800 meter van de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft. De 'ankerplaats' waarvan sprake in de bestreden beslissing zou eigenlijk een relictzone zijn die zich inderdaad op +/- 800 meter van de betrokken percelen bevindt, terwijl de werkelijke ankerplaats *'Krekengebied Sint Jan-in-Eremo-Watervliet-Assenede'* 5.496 meter er vandaan zou liggen.

In een tweede onderdeel van het middel betwist de verzoekende partij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, meer bepaald de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Zij verwijst dienaangaande vooreerst naar haar uiteenzetting onder het eerste onderdeel van het middel. In de onmiddellijke omgeving is er geen relictzone en/of ankerplaats; de *"dichtstbijzijnde relictzone en/of ankerplaats is op 850 meter van de aanvraag gelegen"*. De deputatie kan dan ook niet gevolgd worden waar zij dergelijke gebieden bij de beoordeling betreft.

Ze werpt tevens op dat de motivering tegenstrijdig is daar waar zij enerzijds stelt dat de landschappelijke waarde bestaat uit de openheid en het ontbreken van bebouwing in combinatie met de vlakheid van het gebied maar anderzijds ook stelt dat de landschappelijke waarde ter hoogte van de percelen van de aanvraag beperkt is.

Daarnaast betwist zij de stelling dat de totale hoogte van de aangevraagde constructie voor een wanverhouding zorgt ten aanzien van de bestaande en gangbare bouwhoogtes in de onmiddellijke omgeving. Zij verwijst hiertoe naar de hoge silo op een naburig perceel, die boven de bomen zou uitpriemen.

In het derde onderdeel van dit middel vecht de verzoekende partij het argument aan dat de bestreden beslissing ontleent aan *"de in het provinciaal beleidskader voorziene landschappelijke rustzone"*, te weten dat het aangevraagde deze rustzone ernstig zou aantasten, *"wat niet kan aanvaard worden"*. Zij wijst er op dat het Provinciaal Beleidskader Windturbines als addendum is toegevoegd aan het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan en dat een dergelijk plan, gezien artikel 2.2.1, §7, VCRO, geen beoordelingsgrond kan vormen voor een vergunningsaanvraag.

Ondergeschikt betoogt zij dat *"de aanvraag niet is gelegen in de uit te sluiten gebieden volgens datzelfde addendum"*, *"niet is gelegen in de 'in het provinciaal beleidskader voorziene landschappelijke rustzone'"*.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

Wat het eerste middelonderdeel betreft, merkt zij op dat zij, anders dan het college van burgemeester en schepenen in eerste bestuurlijke aanleg, enkel heeft vastgesteld dat het landelijk gebied waarvan het betrokken bedrijf deel uitmaakt *"ruimtelijk aansluit bij gebieden met grote(re) landschappelijke waarde zoals de relictzones"*, zonder vermelding van *"concrete afstanden"*. Het gebruik van de term 'ankerplaats' i.p.v. 'relictzone' voor het Krekengebied, betreft enkel een materiële vergissing en was, anders dan de verzoekende partij stelt, niet determinerend bij de beoordeling van de landschappelijke waarde. Bijkomend wijst ze er op dat de aanduiding als een relictzone of ankerplaats hoogstens richtinggevend is voor een vergunningverlenende overheid op het vlak van de feitelijke kenmerken van een plaats; de plaats en de onmiddellijke omgeving moeten nog steeds *in concreto* bij de beoordeling worden betrokken, wat *in casu* is gebeurd.

Wat het tweede middelonderdeel betreft, aangaande de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied,

wijst zij er op dat op 100 meter van de betrokken percelen wel degelijk een relictzone ligt, namelijk de relictzone Meetjesland van Sint-Laureins-Kaprijke.

Vervolgens weerlegt zij de aangevoerde tegenstrijdigheid in de motivering aan de hand van de beschrijving van de bouwplaats en het project in punt 1.4 van de bestreden beslissing, samen gelezen met de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in punt 2.4 van de beslissing.

Tenslotte werpt zij op dat de verzoekende partij niet aantoonde dat de silo op het naburige perceel een hoogte heeft die vergelijkbaar is met deze van de aangevraagde windmolen, met name ca. 37 meter; dat dit overigens niet het geval is.

Aangaande het derde middelonderdeel merkt zij op dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeldt dat structuurplannen geen beoordelingsgrond zijn m.b.t. een stedenbouwkundige vergunning maar dat bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening beleidsmatig gewenste ontwikkelingen, zoals ruimtelijke structuurplannen, wel in rekening mogen worden gebracht.

Bijkomend stelt zij dat het inderdaad zo is dat de betrokken percelen niet gelegen zijn in de uit te sluiten gebieden volgens het Provinciaal Beleidskader Windturbines maar dat dit niet betekent dat de percelen volgens dit beleidskader wel in aanmerking komen voor de inplanting van windturbines: *“De provincie heeft met het aanduiden van concentratiegebieden voor windturbines een duidelijke landschappelijke structurering wensen te realiseren. Deze concentratiezones worden afgewisseld met visueel landschappelijke rustzones. In dit landschappelijk waardevol agrarisch gebied zijn er geen positieve aanknopingspunten, zoals uiteengezet in het beleidskader, aanwezig voor de inplanting van een windmolen, zodat dit gebied zich situeert in een te behouden onaangetast open ruimtegebied. De inplanting van windturbines betekent dan een onaanvaardbare inbreuk op het open karakter van het landschap.”*

3.

In haar wederantwoordnota volhardt de verzoekende partij in haar eerder gevoerde betoog. Zij beklemtoont hierbij de onzorgvuldigheid van de verwerende partij in de feitenvinding en in de beoordeling van de feiten, zowel wat de nabijheid betreft van relictzones en ankerplaatsen, als wat de bouwhoogtes in de onmiddellijke omgeving van de aanvraag aangaat, inzonderheid deze van de silo op het naburige perceel, en tenslotte m.b.t. *“de niet ligging”* van de aanvraag in de uit te sluiten gebieden volgens het Provinciaal Beleidskader Windturbines.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag de bouw van een middelgrote windturbine beoogt bij een bestaand landbouwbedrijf van de verzoekende partij. De windturbine is van het wiektype. De ashoogte bedraagt ongeveer 31 meter, met een rotorlengte van ca. 6,50 meter, wat een totale tiphoogte geeft van ca. 37,50 meter. Met de inplanting van de windturbine wil het bedrijf besparen op de eigen energie-uitgaven.

2.

De percelen waarop de aanvraag betrekking heeft, zijn gelegen in landschappelijk waardevol gebied en de bestreden beslissing stelt vast dat *“De aanvraag (...) principieel in overeenstemming [is] met de voorschriften van het geldend gewestplan”* en dat *“de oprichting van deze windturbine vergunbaar [is], aangezien ze de realisatie van de bestemming niet in het gedrang brengt”*. De verwerende partij dient, gelet op artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1° VCRO, de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening te onderzoeken. Artikel 4.3.1, §2, VCRO preciseert in dat verband:

“De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen”.

De Raad kan zijn beoordeling omtrent de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de hem terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot haar beslissing is kunnen komen. Daarbij kan enkel rekening gehouden worden met de in de bestreden beslissing opgenomen motieven.

Wanneer zij uitspraak doet over een bij haar ingesteld beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen, treedt de deputatie op als een orgaan van actief bestuur: zij onderzoekt de betrokken aanvraag in haar volledigheid, naar legaliteit en opportuniteit. De omvang van de motiveringsplicht die hierbij op de deputatie rust in toepassing van de Motiveringswet, wordt bepaald door artikel 3 van deze wet: *“De (..) motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. / Zij moet afdoende zijn.”* De motiveringsplicht impliceert niet dat de deputatie, als vergunningverlenend bestuursorgaan in administratief beroep, alle tot staving van het beroep aangevoerde argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden. De motivering voldoet indien zij *“afdoende”*, dit is op draagkrachtige wijze, de beslissing schraagt. Een draagkrachtige motivering dient uiteraard te berusten op een zorgvuldige feitenvinding, met concrete en juiste feiten die pertinent zijn t.a.v. de door te voeren beoordeling.

3.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de weigering steunt op de onverenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, vanuit het oogpunt van zowel beleidsmatig gewenste ontwikkelingen als de in de omgeving bestaande toestand, en dat aldus meerdere weigeringsmotieven determinerend waren, met name:

- de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft, situeren zich in een gebied dat in het Provinciaal Beleidskader Windturbines niet als een potentiële inplantingszone voor windturbines wordt aangeduid maar als een te behouden onaangetast open ruimtegebied, wat een onaanvaardbare inbreuk op het open karakter van het landschap betekent;
- de omvang van de windmolen, en meer bepaald de totale hoogte van de constructie, zorgt voor visuele hinder in het open en vlakke landschap;
- het toekennen van de aanvraag, met de grote zichtbaarheid die de windmolen in de omgeving zou hebben en met de ernstige aantasting die de aanvraag behelst voor de in het provinciale beleidskader voorziene landschappelijke rustzone, zou een te grote precedentswaarde hebben.

4.

In het eerste onderdeel van het middel uit de verzoekende partij kritiek op de onzorgvuldige, meer bepaald foutieve, feitenvinding inzake de nabijheid van mogelijke ankerplaatsen en relictzones.

De geviseerde overwegingen in de bestreden beslissing luiden als volgt:

“Verder wordt ruimtelijk aangesloten op gebieden met een grote(re) landschappelijke waarde zoals het noordelijk gelegen relictzone 'Meetjesland van Sint-Laureins-Kaprijke' en de ankerplaats 'Krekengebied Sint-Jan-in-Eremo – Watervliet – Assenede'.”

Met de verwerende partij stelt de Raad vast, zonder een oordeel te vellen over het gebruik van de term ‘ankerplaats’ voor de relictzone *'Krekengebied Sint-Jan-in-Eremo – Watervliet – Assenede'*, dat deze passage in de bestreden beslissing kadert in de beschrijving van de in de omgeving bestaande toestand en niet van die aard is dat zij een determinerende invloed had op de beoordeling die de verwerende partij heeft gemaakt van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. Aldus maakt zij geen van voormelde weigeringsmotieven uit en kan de eventuele onjuistheid ervan niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

Ook het tweede onderdeel van het middel, dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening betreft, kan de Raad niet bijtreden.

Waar de verzoekende partij stelt dat in de onmiddellijke omgeving van de aanvraag *“geen relictzone en/of ankerplaats is afgebakend”*, overtuigt zij niet. Het door haar aangebrachte kaartenmateriaal betreft uitsluitend ankerplaatsen, met uitsluiting van relictzones. In haar beroepschrift bij de verwerende partij stelt zij zelf dat er *“in de omgeving een relictzone (...) gelegen is (...) op een afstand van (...) ongeveer 200m”*, wat eerder lijkt te stroken met de mededeling van de verwerende partij dat er *“op 100 meter van de betrokken percelen”* wel degelijk een relictzone ligt, met name de relictzone Meetjesland van Sint-Laureins-Kaprijke. Daarnaast beaamt de verzoekende partij zelf uitdrukkelijk dat er op een 800 à 860 meter van de aanvraag zowel een ankerplaats – Noorddijk-Langedijk – als een relictzone – Krekengebied Sint-Jan-in-Eremo – Watervliet – Assenede – gelegen zijn. De feitelijkheden daar gelaten, herhaalt de Raad echter wat net hoger is gesteld: de betrokken passage van de bestreden beslissing kadert in een beschrijving van de bestaande toestand en is niet van die aard dat zij een determinerende invloed had op de beoordeling die de beslissing maakt van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening.

Voorts verwijt de verzoekende partij de bestreden beslissing tegenstrijdige motieven te hanteren. De als tegenstrijdig bestempelde passage luidt als volgt: *“De omgeving is landelijk en open en wordt gekenmerkt door verspreid in het vlakke landschap ingeplante agrarische bedrijven, afgewisseld met enkele landelijke residentiële woningen en gedesaffekteerde hoeves, vaak gegroepeerd tot kleinschalige landelijke clusters. De landschappelijke waarde ter hoogte van het perceel is relatief beperkt en wordt in hoofdzaak bepaald door de openheid van het gebied en het ontbreken van bebouwing in combinatie met de vlakheid van het gebied.”* Het valt niet in te zien hoe een relatief beperkte landschappelijke waarde ter hoogte van de percelen er aan in de weg zou staan dat de landschappelijke waarde die het gebied toch nog heeft, voortvloeit uit de openheid en vlakheid van het gebied. Het ene belet het andere niet. Hier is geen sprake van enige tegenstrijdigheid in de motivering, laat staan kennelijke onzorgvuldigheid of onredelijkheid. Tevens wijst de verzoekende partij nog op de aanwezigheid van een hoge silo op het naburige perceel, welke de verwerende partij onterecht niet in rekening zou hebben gebracht bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, inzonderheid de verenigbaarheid met de heersende bouwhoogtes in de omgeving. De informatie die zij dienaangaande aanbrengt, toont echter niet aan dat de verwerende partij kennelijk onredelijk is geweest in de beoordeling van de impact van de hoogte van de windmolen ten overstaan van de bestaande bebouwing en de beleevingswaarde van het gebied. De windmolen, eens gerealiseerd, zou ongeveer 37,50 meter hoog zijn. De verzoekende partij brengt onvoldoende concrete gegevens bij om haar stelling te onderbouwen. Voor zover de neergelegde

foto's informatie geven, heeft de silo hoogstens twee à drie keer de hoogte van een schuur met zadeldak (foto onderaan p. 10 verzoekschrift), wat geenszins de hoogte van de windmolen nabij komt.

In het laatste onderdeel van het middel wordt de schending aangevoerd van artikel 2.1.2, §7, VCRO, dat onder meer bepaalt dat een ruimtelijke structuurplan geen beoordelingsgrond vormt voor vergunningsaanvragen. Het gevoerde betoog is manifest ongegrond. De verwerende partij heeft, zoals de bestreden beslissing ook uitdrukkelijk stelt, louter toepassing gemaakt van de mogelijkheid die artikel 4.3.1, §2, 2° VCRO biedt om beleidsmatig gewenste ontwikkelingen te betrekken bij de beoordeling van de verenigbaarheid van een aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. Het staat overigens onbetwist vast dat het Provinciaal Beleidskader Windturbines, als addendum toegevoegd aan het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan, beleidsmatig gewenste ontwikkelingen in de zin van artikel 4.3.1, §2, 2° VCRO bevat aangaande de plaats van windmolens binnen een duurzame ruimtelijke ontwikkeling van de provincie.

Ook het ondergeschikt aangevoerde argument dat de betrokken percelen niet gelegen zijn in volgens het provinciaal beleidskader *“uit te sluiten gebieden”* is niet slagkrachtig. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, betekent dit niet dat zij om deze reden wel in aanmerking komen voor inplanting van windturbines.

Het middel is ongegrond in elk van zijn onderdelen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij, zoals hogerop vermeld, de schending in van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO en de artikelen 2 en 3 Motiveringswet, in samenhang gelezen met het beginsel van de hoorplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Haar stelling luidt dat het recht om gehoord te worden, impliceert dat *“wanneer verzoekster een gemotiveerd beroepschrift neerlegt, de deputatie gehouden is om te motiveren waarom volgens haar de redenering van de beroeper niet kan worden gevolgd. Deze verplichting vloeit niet alleen voort uit art. 4.7.23, §1 VCRO en de hoorplicht maar tevens uit de formele motiveringsverplichting op grond waarvan de verzoekster uit de bestreden beslissing zelf de draagkrachtige motieven moet kunnen afleiden waarom het beroep wordt afgewezen.”*

Naar haar mening ontbreekt in de bestreden beslissing een afdoende motivering op twee punten.

- Er is geen afdoende weerlegging van de argumentatie, ontwikkeld in het beroepschrift, waarin de verzoekende partij betoogt dat de aangevraagde windmolen, als ondergeschikte aanhorigheid aan de hoofdactiviteit van het landbouwbedrijf, beoordeeld dient te worden volgens het kader voor kleine windturbines zoals geschetst in omzendbrief LNE/2009/01-RO/2009/01 'Beoordelingskader voor de inplanting van kleine en middelgrote windturbines' en waar zij tevens redeneert dat de definitie van een kleine windmolen *“ruimte tot interpretatie”* omvat, nu de omzendbrief stelt dat de ashoogte van een kleine windmolen, maximaal 15 meter, *“steeds gemeten [wordt] vanaf de voet van de van de windturbine”*, dus *“vanaf het gebouwdak wanneer de windturbine op een gebouw wordt geplaatst”*, met de ongerijmdheid tot gevolg dat een windmolen met 30 meter ashoogte ingeplant naast een gebouw een middelgrote windmolen is terwijl een windmolen van 15 meter op het dak van een gebouw van 15 meter hoog een kleine windmolen is. De bestreden beslissing beperkt er zich toe te stellen dat de aanvraag, *“gelet op de afmetingen van de windmolen, geen kleinschalige constructie betreft op schaal van de bestaande bebouwing”*.

- Er is geen weerlegging van de argumentatie, eveneens ontwikkeld in het beroepschrift, *“dat het Provinciaal Beleidskader Windmolens geen belemmering vormt om tot vergunning over te gaan”*. Haar bedrijf is immers niet gelegen in de volgens dit plan uit te sluiten gebieden. Verder geldt dit beleidskader enkel voor middelgrote en grote windturbines daar waar de aangevraagde windmolen, zoals eerder betoogd, *“beoordeeld dient te worden volgens het kader van de kleine windmolens”*. De deputatie beperkt er zich toe te stellen dat de aanvraag zich niet bevindt in een potentiële inplantingslocatie en motiveert niet waarom zij zich beroept op het Provinciaal Beleidskader Windturbines daar waar dit geen rechtstreeks toetsingselement kan uitmaken in het vergunningenbeleid.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt.

Eerst wijst ze op de samenvatting van de beroepsargumenten van de verzoekende partij in de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat de verzoekende partij haar opmerkingen op nuttige wijze heeft kunnen toelichten: *“Er is in dergelijk geval geen sprake van een schending van de hoorplicht.”*

Zij herinnert vervolgens aan de omvang van de motiveringsplicht die op de deputatie rust wanneer zij, als orgaan van actief bestuur, uitspraak doet over een bij haar ingesteld beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen. De deputatie dient niet elk argument uitdrukkelijk te weerleggen. Het volstaat dat de motivering draagkrachtig is.

Aansluitend wijst ze er op, in antwoord op de verzoekende partij, dat zij wel uitdrukkelijk heeft uiteengezet waarom ze het Provinciaal Beleidskader Windmolens betrok bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening: zij mag hierbij stedenbouwkundig gewenste ontwikkelingen in rekening brengen. Zij stelt voorts: *“Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk waarom de deputatie de stedenbouwkundige vergunning heeft geweigerd, met name omwille van tegenstrijdigheid tussen de aanvraag en de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen van het gebied en de aantasting van het open karakter van [het] landschap door de omvang van de constructie.”*

Ze besluit: *“De motivering is afdoende.”*

3.

In haar wederantwoordnota dupliceert de verzoekende partij de argumentatie die zij in het verzoekschrift ontwikkelde.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.23, §1, VCRO, een beperkte codificatie van het beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht, bepaalt een hoorrecht in de volgende bewoordingen:

“De deputatie neemt haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord. De Vlaams Regering kan nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure bepalen.”

De decreetgever heeft de inhoud van dit hoorrecht niet nader bepaald. Het optreden van de verwerende partij dient aanvullend te worden getoetst aan de ruimere eisen die het beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht stelt. Uit artikel 4.7.23, §1 VCRO en het beginsel van de

hoorplicht volgt dat een betrokken partij die verzoekt te worden gehoord op nuttige wijze standpunt moet kunnen innemen ten aanzien van het dossier zoals het ter beoordeling voorligt aan de deputatie.

Het hoorrecht bepaald in artikel 4.7.23, §1, VCRO zoals aangevuld met het beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht, is in voorliggende zaak niet geschonden. De verzoekende partij heeft op nuttige wijze standpunt kunnen innemen ten aanzien van het dossier zoals het ter beoordeling voorlag aan de deputatie. Naar uit de bestreden beslissing blijkt, heeft zij haar beroepsargumenten kunnen toelichten op een hoorzitting in aanwezigheid van twee leden van de deputatie en de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar. Naar ook uitdrukkelijk blijkt uit de bestreden beslissing, zijn haar beroepsargumenten bij de beoordeling van het beroep betrokken.

Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

2.

Wat de schending betreft van de artikelen 2 en 3 Motiveringswet, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, herinnert de Raad aan de strekking van de motiveringsplicht waartoe de deputatie gehouden was, hogerop uiteengezet. De deputatie diende geenszins elk argument uitdrukkelijk te weerleggen. Het is rechtens noodzakelijk, maar ook voldoende, dat de motivering afdoende is, dit is draagkrachtig.

De aanvraag betreft een windmolen van ca. 31 meter ashoogte: ontegensprekelijk een middelgrote windmolen.

De bestreden beslissing heeft de aanvraag gemotiveerd in het licht van de watertoets, de MER-toets, de toepasselijke planologische bestemmingsvoorschriften en de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, zoals gepreciseerd in artikel 4.3.1, §2, VCRO. Gezien de inhoud van het vergunningsdossier was de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, naar ook de verzoekende partij zelf bijtreedt met haar eerste middel, bepalend voor de uitkomst van het administratief beroep. Er valt dan ook niet in te zien waarom *in casu* de loutere vermelding, *sub* punt 1.7 van de bestreden beslissing, van het standpunt van de verzoekende partij inzake de 'Omzendbrief LNE/2009/01-RO/2009/01 Beoordelingskader voor de inplanting van kleine en middelgrote windturbines' ontoereikend zou zijn in het licht van de artikelen 2 en 3 Motiveringswet dan wel kennelijk onredelijk of onzorgvuldig. Minstens toont de verzoekende partij dit niet aan. Evenmin valt in te zien in welk opzicht de motieven van de bestreden beslissing kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zijn waar zij de omvang, in het bijzonder de hoogte, van de geplande windmolen in de beoordeling betrekken.

Wat de rechtmatigheid betreft van het gebruik dat de bestreden beslissing maakt van het Provinciaal Beleidskader Windturbines, verwijst de Raad naar zijn standpunt over het laatste onderdeel van het eerste middel en naar de bestreden beslissing.

Ook dit onderdeel van het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 april 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vijfde kamer, samengesteld uit:

Carole M. BILLIET voorzitter van de vijfde kamer,
met bijstand van

Sofie VAN NOTEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Sofie VAN NOTEN

Carole M. BILLIET